

RÅDETS BESLUT

av den 17 december 2012

om Europeiska unionens anslutning till protokollet om skydd av Medelhavet mot förorening orsakad av prospektering och utvinning på kontinentalsockeln och i områden på eller under havsbotten

(2013/5/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 192.1 jämförd med artikel 218.6 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Konventionen om skydd av Medelhavet mot förorening, som senare bytte namn till konventionen om skydd av Medelhavets marina miljö och kustregion (nedan kallad *Barcelonakonventionen*) ingicks på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 77/585/EEG ⁽²⁾ och ändringar av Barcelonakonventionen godkändes genom rådets beslut 1999/802/EG ⁽³⁾.
- (2) I enlighet med artikel 7 i Barcelonakonventionen ska de avtalslutande parterna vidta alla lämpliga åtgärder för att förhindra, minska, bekämpa och i största möjliga utsträckning eliminera förorening av Medelhavsområdet orsakad av prospektering och utvinning på kontinentalsockeln och i områden på eller under havsbotten.
- (3) Ett av protokollen till Barcelonakonventionen behandlar skydd av Medelhavet mot förorening orsakad av prospektering och utvinning på kontinentalsockeln och i områden på eller under havsbotten (nedan kallat *offshore-protokollet*). Det trädde i kraft den 24 mars 2011. Hittills har det ratificerats av Albanien, Cypern, Libyen, Marocko, Syrien och Tunisien. Förutom Cypern, har vissa andra medlemsstater som är parter i Barcelonakonventionen nyligen meddelat att de också har för avsikt att ratificera protokollet.
- (4) Uppskattningsvis finns mer än 200 verksamma offshore-plattformar i Medelhavsområdet och fler anläggningar planeras. Prospektering och utvinning av kolväten förväntas öka efter upptäckten av stora reserver av fossila bränslen i Medelhavsområdet. På grund av Medelhavets halvslutna karaktär och särskilda hydrodynamiska förhållanden, skulle en olycka liknande den som inträffade i Mexikanska gulfen 2010 kunna få omedelbara negativa

gränsöverskridande konsekvenser på Medelhavsområdets ekonomi och känsliga kust- och havsekosystem. På medellång sikt är det troligt att andra mineralresurser i djuphavet eller på och under havsbotten kommer att bli föremål för prospektering och utvinning.

- (5) Underlåtenhet att hantera de risker som härrör från sådan verksamhet effektivt kan allvarligt äventyra insatser från alla medlemsstater som har en skyldighet att vidta nödvändiga åtgärder för att uppnå och upprätthålla god miljöstatus i sina marina vatten i Medelhavet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) ⁽⁴⁾. Ett vidtagande av nödvändiga åtgärder skulle dessutom bidra till fullgörande av åtaganden och iakttagande av de skyldigheter som Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Cypern, Malta, Slovenien och unionen själv har såsom avtalslutande parter i Barcelonakonventionen.
- (6) Offshore-protokollet innehåller en lång rad bestämmelser som måste tillämpas på olika förvaltningsnivåer. Det är lämpligt att unionen vidtar åtgärder till stöd för säkerheten vid prospektering och utvinning, bland annat med tanke på den stora sannolikheten för gränsöverskridande effekter av miljöproblem i samband med sådan verksamhet, men medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter bör ansvara för vissa närmare åtgärder som fastställs i offshore-protokollet.
- (7) Kommissionens meddelande, med titeln "Utmaningen att uppnå en säker olje- och gasverksamhet till havs", som antogs den 12 oktober 2010, identifierar behovet av internationellt samarbete för att främja offshoresäkerhet och insatskapacitet världen över, och en åtgärd i detta sammanhang är att undersöka potentialen i regionala konventioner. I meddelandet rekommenderas ett återupptagande av processen, i nära samarbete med berörda medlemsstater, för att få offshore-protokollet att träda i kraft.
- (8) Rådet förklarade i sina slutsatser, som antogs den 3 december 2010, om säker olje- och gasverksamhet till havs att unionen och dess medlemsstater bör fortsätta att spela en framträdande roll i strävan efter högsta möjliga säkerhetsnormer inom ramen för internationella initiativ och forum och regionalt samarbete som det i Medelhavsområdet. Rådet uppmanade också kommissionen och medlemsstaterna att på bästa sätt använda befintliga internationella konventioner.

⁽¹⁾ Godkännande av den 20 november 2012 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT L 240, 19.9.1977, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 322, 14.12.1999, s. 32.

⁽⁴⁾ EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

- (9) Europaparlamentet framhöll i sin resolution av den 13 september 2011 vikten av att det ratificerade offshore-protokollet träder i kraft fullt ut, inriktat på skydd mot förorening förorsakad av prospektering och utvinning.
- (10) Ett av unionens miljöpolitiska mål är att främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala miljöproblem. I samband med offshore-protokollet är det särskilt viktigt att beakta den stora sannolikheten för gränsöverskridande miljöeffekter vid olyckor i ett halvslutet hav som Medelhavet. Det är därför lämpligt att unionen vidtar alla nödvändiga åtgärder till stöd för säkerhet vid prospektering och utvinning och för skydd av Medelhavets marina miljö.
- (11) Kommissionen föreslår också en förordning om säkerhet vid prospektering och produktion av olja och gas till havs (nedan kallad *den föreslagna förordningen*).
- (12) Offshore-protokollet rör ett område som till stora delar omfattas av unionsrätten. Detta omfattar exempelvis aspekter som skydd av havsmiljön, miljökonsekvensbedömning och miljöansvar. Med förbehåll för lagstiftarens slutliga beslut om den föreslagna förordningen, är offshore-protokollet också förenligt med målen för denna, inbegripet de som avser tillstånd och miljökonsekvensbedömning och aktörernas tekniska och finansiella kapacitet.
- (13) Det är viktigt att säkerställa nära samarbete mellan medlemsstaterna och unionens institutioner, såväl under förhandlingarna och vid avtalets ingående som vid fullgörandet av åtaganden som följer av detta. Skyldigheten att samarbeta följer av kravet på en enhetlig internationell representation för unionen. Därför bör de medlemsstater som är parter i Barcelonakonventionen, och som ännu

inte har ratificerat offshore-protokollet, vidta de åtgärder som behövs för att slutföra förfarandena för att ratificera eller ansluta sig till protokollet.

(14) Unionen bör därför tillträda offshore-protokollet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska unionens anslutning till protokollet om skydd av Medelhavet mot förorening orsakad av prospektering och utvinning på kontinentalsockeln och i områden på eller under havsbotten godkänns härmed på unionens vägnar.

Texten till offshore-protokollet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de personer som ska ha rätt att, på unionens vägnar, deponera godkännandinstrumentet hos Spaniens regering, som är depositarie enligt artikel 32.2 i offshore-protokollet, för att uttrycka unionens samtycke till att vara bunden av offshore-protokollet ⁽¹⁾.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 17 december 2012.

På rådets vägnar
S. ALETRARIS
Ordförande

⁽¹⁾ Dagen för offshore-protokollets ikraftträdande för unionen kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.